

Η πρώ τη ημέρα της συνεδρίασης του συντονιστικού του ΓΕΩΤΕΕ στην Ηγουμενίτσα

Συντάχθηκε απο τον/την vdella
Δευτέρα, 28 Νοέμβριος 2011 08:37 -

Η τακτική συνεδρίαση του Συντονιστικού Συμβουλίου του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας, με τη συμμετοχή 45 γεωτεχνικών, εκλεγμένων στα ανώτερα όργανα διοίκησης του Επιμελητηρίου πραγματοποιείται από χθες και ολοκληρώνεται σήμερα 28 Νοεμβρίου, στην Ηγουμενίτσα. Οι εργασίες του Συντονιστικού Συμβουλίου ξεκίνησαν χθες το απόγευμα, παρουσία του βουλευτή του Νομού Χρ. Κατσούρα, του Περιφερειάρχη Ηπείρου Αλεξ. Καχριμάνη, του Δημάρχου Ηγουμενίτσας Γ. Κάτσινου, του Αντιπεριφερειάρχη Θ. Πιτούλη, του πρ. υφυπουργού Αντ. Μπέζα και Περιφερειακών Συμβούλων. Κύριο θέμα του Συντονιστικού Συμβουλίου του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. είναι το ζήτημα των νέων συνθηκών στον αγροτικό χώρο και του ρόλου του γεωτεχνικού σ' αυτόν, ενώ παράλληλα θα συζητηθούν και θέματα που αφορούν γενικότερα στην αποτελεσματική και εύρυθμη λειτουργία των υπηρεσιών του ΓΕΩΤ.Ε.Ε.

Ταυτόχρονα αναμένεται το συντονιστικό συμβούλιο, στη σημερινή του συνεδρίαση να καταλήξει και σε ψήφισμα για το μέλλον και την προοπτική της γαλακτοβιομηχανίας ΔΩΔΩΝΗ.

Χαιρετισμός του Προέδρου του Παρ/τος ΓΕΩΤ.Ε.Ε. Ηπείρου – Νήσων κ. Σπυρίδωνα Μπαλαμπέκου στο Συντονιστικό Συμβούλιο του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. στην Ηγουμενίτσα

Φίλες και φίλοι, Αγαπητοί συνάδελφοι,
Θα ήθελα και 'γω με τη σειρά μου να σας καλωσορίσω στο παράρτημα του ΓΕΩΤΕΕ της

Ηπείρου, Κέρκυρας και Λευκάδας, στην όμορφη Ηγουμενίτσα. Αποτελεί τιμή για εμάς να φιλοξενούμε τις εργασίες του Συντονιστικού Συμβουλίου του ΓΕΩΤΕΕ.

Είμαστε βαθιά πεπεισμένοι ότι στη σημερινή δύσκολη οικονομική συγκυρία που περνά ο τόπος μας αποτελεί μοναδική ευκαιρία η ανάπτυξη υγιούς πρωτογενούς παραγωγής. Μόνο με σωστά ενημερωμένους αγρότες και κτηνοτρόφους, που θα γίνουν σύγχρονοι επιχειρηματίες, μπορούμε να παράγουμε προϊόντα υψηλής ποιότητας.

Το ΓΕΩΤΕΕ με την τεχνογνωσία και την εμπειρία του μπορεί να συμβάλλει καθοριστικά στη χάραξη εθνικής αναπτυξιακής αγροτικής πολιτικής.

Η Περιφέρεια Ηπείρου είναι η 2η Περιφέρεια στην παραγωγή εσπεριδοειδών, κρέατος και τυριού στη χώρα. Το γεγονός αυτό δείχνει την παρακαταθήκη που έχουμε για να βγούμε δυναμικά μπροστά, διορθώνοντας βέβαια λάθη του παρελθόντος.

Στη Θεσπρωτία ο πρωτογενής τομέας αποτελεί κινητήρια δύναμη της τοπικής οικονομίας και κοινωνίας. Οι ιχθυοκαλλιέργειες και τα μανταρίνια στη περιοχή της Σαγιάδας, το λάδι, αλλά και η κτηνοτροφία με τα πολλά μικρά τυροκομεία της περιοχής μπορούν να δώσουν διέξοδο από τη σημερινή κρίση.

Επιδίωξή μας είναι να σταθούμε δίπλα στον παραγωγό και στον κτηνοτρόφο.

Ως ΓΕΩΤΕΕ/παράρτημα Ηπείρου και Νήσων έχουμε ξεκινήσει από τον περασμένο Ιούνιο μια προσπάθεια να αναδείξουμε τα προβλήματα του πρωτογενούς τομέα αλλά και να καταθέσουμε τις δικές μας προτάσεις συμμετέχοντας στα θεσμοθετημένα όργανα της πολιτείας. Μεταξύ άλλων, καταθέσαμε τις θέσεις μας για το σχέδιο Στρατηγικού Σχεδιασμού της Περιφέρειας Ηπείρου 2012-2014, για το σχέδιο ΠΔ προστασίας της λίμνης Παμβώτιδας Ιωαννίνων, και παραθέσαμε τις παρατηρήσεις και τις επιφυλάξεις μας για την ΚΥΑ χωροθέτησης των υδατοκαλλιεργειών, επισημαίνοντας έγκαιρα την ακαταλληλότητα χωροθέτησης της μονάδας ασφαλικών στην λωρίδα σαγιάδας. Με την ημερίδα που διοργανώσαμε στην Πρέβεζα, συνδράμαμε να γίνει απολύτως σαφές ότι αλιείς και υδατοκαλλιεργητές μπορούν να συνυπάρξουν αρμονικά.

Ταυτόχρονα στηρίξαμε τον αγώνα των συναδέλφων που δέχονται μια απίστευτη επίθεση στα εισοδήματά τους ενώ αβέβαιο κρίνεται και το μέλλον της εργασίας τους με τις συγχωνεύσεις οργανισμών αλλά και την εφεδρεία σε οργανισμούς που το προσωπικό δεν περισσεύει όπως το ΙΓΜΕ, το ΕΘΙΑΓΕ, τον ΟΓΕΚΑ ΔΗΜΗΤΡΑ κλπ.

Το αμέσως επόμενο διάστημα με πρωτοβουλία μας θα ξεκινήσουμε μια σειρά επαφών τόσο με τους συναδέλφους όλων των κλάδων όσο και με ανθρώπους της παραγωγής για να αντιμετωπίσουμε από κοινού επί μέρους προβλήματα αλλά και να αναδείξουμε τα συγκριτικά πλεονεκτήματα των προϊόντων της περιοχής μας.

Αγαπητοί συνάδελφοι,
Με σεβασμό και υποστήριξη των ανθρώπων που παράγουν από τη γη μπορούμε να ελπίζουμε σε ένα καλύτερο αύριο του τόπου μας.

Κεντρική ομιλία στο Συντονιστικό Συμβούλιο του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. στην Ηγουμενίτσα του μέλους του ΓΕΩΤΕΕ και Θεσπρωτού Κώ στα Μπέση: Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟΥ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Τα τελευταία χρόνια βιώνουμε μια πρωτοφανή κρίση. Κρίση στην οικονομία, στην κοινωνία στους θεσμούς, μια κρίση που έχει βαρύτερες επιπτώσεις στο λαό και ακόμη περισσότερο στην παραγωγική διαδικασία.

1. Ο πρωτογενής τομέας της οικονομίας είναι αυτός που έχει πληγεί διπλά τόσο κατά την

περίοδο της ανάπτυξης όσο και κατά την περίοδο της κρίσης. Είναι ένας τομέας του οποίου η στρατηγική σημασία έχει αγνοηθεί από τους ασκούντες πολιτική όλα αυτά τα χρόνια στην Ελλάδα. Αποτέλεσμα είναι πως χάθηκε η συμβολή του στην οικονομία με εμφανείς επιπτώσεις σε όλους τους δείκτες της. Χαρακτηριστικό είναι πως Τα τελευταία τριάντα (30) χρόνια, μετά την είσοδο της Ελλάδας στην Ε.Ο.Κ. το 1981, το εμπορικό ισοζύγιο αγροτικών προϊόντων (εξαγωγές – εισαγωγές σε τρέχουσες τιμές μετατρεπόμενες σε Ευρώ) από πλεονασματικό μετατράπηκε σε έντονα ελλειμματικό (ήδη από το 1982) με συνεχή φθίνουσα πορεία (1981: + 38.367.000 €, 1991: - 311.102.000 €, 2001: - 1.003.460.000 €) και με αποκορύφωμα το έτος 2008 όποτε το έλλειμμα του ισοζυγίου έφθασε τα 3.043.506.477 €. Η παρακμιακή πορεία της ελληνικής πρωτογενούς παραγωγής (που εντοπίζεται εμφανέστατα και σε άλλους σχετικούς δείκτες) χαρακτηρίζεται από τον προσανατολισμό των συνιστωσών του πρωτογενούς τομέα της οικονομίας προς την είσπραξη ευρωπαϊκών επιδοτήσεων και την παράλληλη υποβάθμιση της όλης παραγωγικής διαδικασίας. Το ίδιο συμβαίνει και με τους υπόλοιπους τομείς της πρωτογενούς παραγωγής από την κτηνοτροφία όπου πληρώνουμε για εισαγωγές κρέατος και γαλακτοκομικών προϊόντων άλλα περίπου 3 δισεκατομμύρια ευρώ.

Είναι φανερό πως αυτή η κατάσταση δεν μπορεί και δεν πρέπει να συνεχιστεί. Δεν μπορούμε ως χώρα, ως οικονομία να συνεχίσουμε να πληρώνουμε το τίμημα της υπο-ανάπτυξης και καθυστέρησης του πρωτογενούς τομέα. Όταν μάλιστα αυτός ο πρωτογενής τομέας είναι άμεσα συνδεδεμένος και με την ανάπτυξη του δευτερογενούς μέσω της μεταποίησης και του τριτογενούς τομέα της οικονομίας μέσω του τουρισμού και της ναυτιλίας ανεβάζοντας έτσι την συμμετοχή των πολλαπλασιαστών στην διαμόρφωση του τελικού ΑΕΠ σε αντίθεση με μοντέλα άλλων χωρών της Ευρώπης όπου ο προσανατολισμός είναι καθαρά προς την κατεύθυνση άλλων μη συνδεδεμένων με την πρωτογενή παραγωγή δραστηριοτήτων.

2. Έτσι λοιπόν καθίσταται αναγκαίο να κάνουμε μια νέα αρχή, ένα νέο ξεκίνημα. Η κρίση μπορεί και πρέπει να μετατραπεί σε ευκαιρία. Η κρίση έχει μία καλή και μία κακή πλευρά. Η καλή είναι πως μας επιβάλλει να προσανατολισθούμε προς τις αγορές και έχοντας την υποδομή σε μηχανήματα, ανθρώπους και εγκαταστάσεις να ξαναγίνουμε ανταγωνιστικοί και να κατακτήσουμε τη θέση που μας αξίζει στη διεθνή αγορά. Η κρίση είναι συντηρητική κατάσταση αλλά και δυναμική ταυτόχρονα καθώς μπορεί να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά μόνο μέσα από την ανάπτυξη. Ήδη Η οικονομική κρίση φαίνεται, πως έφερε την στροφή προς την παραγωγή και την εξωστρέφεια. Η παραγωγή του πρωτογενούς τομέα (περιλαμβανομένης της γεωργίας, της κτηνοτροφίας και της δασοπονίας) με όρους ακαθάριστης προστιθέμενης αξίας σε σταθερές τιμές (2000), όχι μόνο δε μειώθηκε κατά τη διάρκεια της ύφεσης, αλλά αυξήθηκε αισθητά τόσο κατά το 2009 (από 6,188 σε 6,865 δις €) όσο και κατά το 2010 (από 6,865 δις € σε 7,793 δις €).

Αντίστοιχα, το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου αγροτικών προϊόντων μειώθηκε από 3.044 εκατ. € που ήταν το 2008 σε 2.398 εκατ. € το 2009 και σε 1.893 εκατ. € το 2010. Αυτή η αλλαγή πορείας και η επανεκκίνηση της αγροτικής οικονομίας μπορεί να ευδοκιμήσει, όμως, μόνο μέσα από την αλλαγή πορείας των γεωτεχνικών.

Ταυτόχρονα όμως έχει και την αρνητική πλευρά που μπορεί να μας οδηγήσει σε εσωστρέφεια, εγκατάλειψη παραγωγικών δομών (όπως το παράδειγμα της Βουλγαρίας) και μείωση της παραγωγικότητας από επενδύσεις που φαντάζουν ως συμφέρουσες αρχικά αλλά που μακροπρόθεσμα θα υπονομεύσουν την αναπτυξιακή στρατηγική της χώρας μας όπως είναι σήμερα οι επενδύσεις στα φωτοβολταϊκά. Το τι δρόμο θα επιλέξουμε εξαρτάται

από την γνώση και σύνεση που θα επιδείξουμε ως κράτος αλλά κυρίως ως επιστήμονες εμείς οι ασχολούμενοι με τον πρωτογενή τομέα της οικονομίας όπου θα πρέπει με σαφή τρόπο να αξιοποιήσουμε τις γνώσεις μας και να βοηθήσουμε στην αλλαγή στρατηγικής αλλά και κυρίως νοοτροπίας στον καθορισμό των στόχων της αγροτικής παραγωγής.

3. Άλλωστε Η ανάπτυξη του πρωτογενούς τομέα έχει τα παρακάτω συγκριτικά πλεονεκτήματα σε σχέση με άλλους αναπτυξιακούς τομείς:

(α) τη χαμηλή ένταση του επενδυόμενου κεφαλαίου σε εποχή μειωμένης ρευστότητας.

Βέβαια αυτό τα τελευταία χρόνια είχε διακυμάνσεις λόγω αυξημένων κεφαλαίων που χρειαζόταν για την απόκτηση αγροτικής γης και μηχανημάτων. Άρα εδώ θα πρέπει να καταρτισθεί ένα πρόγραμμα που σε συνεργασία με τους γεωτεχνικούς θα δίνει προοπτική σε επιχειρηματίες γεωργούς να αποκτήσουν γη (πράγμα το οποίο ξεκινά να υλοποιείται και είμαστε πολύ χαρούμενοι για αυτό), πρόσβαση σε κεφάλαια (διαπραγματεύσεις της ΚαΠ και εθνικές πολιτικές όπου υπάρχουν σε εξέλιξη διαπραγματεύσεις) και ένα σταθερό επιχειρηματικό περιβάλλον

(β) τη δυνατότητα απορρόφησης σημαντικού τμήματος του διογκούμενου κύματος των ανέργων όπου μόνο Τα τελευταία 2 χρόνια έχουμε εισροή στην επαρχία και την αγροτική παραγωγή περίπου 40 000 αστών με καινοτόμες ιδέες αλλά με περιορισμένο κεφάλαιο τόσο στα οικονομικά όσο και στις απαιτούμενες γνώσεις. Σε αυτή την περίπτωση θα αναγκαστούμε να εκπαιδεύσουμε και να επανακαταρτίσουμε ένα ανθρώπινο δυναμικό το οποίο θα θελήσει να ασχοληθεί με τον πρωτογενή τομέα της οικονομίας. Δυστυχώς η πολιτική συγκυρία φαίνεται πως αγνοεί την παράμετρο αυτή και παρά τις διακηρυγμένες αρχές και πολιτικές προτάσσονται λόγοι οικονομικοί οι οποίοι συντελούν στην αποδυνάμωση της αγροτικής εκπαίδευσης. Και εδώ είναι ο ρόλος μας ως εκπαιδευτικά ιδρύματα να καλύψουμε το κενό αυτό και να αντιστρέψουμε τη φθίνουσα ως τώρα πορεία των ΑΕΙ που έχουν σχέση με το αντικείμενο της πρωτογενούς παραγωγής. Ο νέος νόμος για τα ΑΕΙ παρά τα προβλήματα τα οποία παρουσιάζει δίνει μια ευκαιρία να οργανωθούν προγράμματα εκπαίδευσης και κατάρτισης όλου αυτού του ανθρώπινου δυναμικού το οποίο θα κατευθυνθεί στην πρωτογενή παραγωγή με σωστό τρόπο καθιστώντας βιώσιμη την απασχόληση όλων αυτών των νεοεισελθέντων στην παραγωγική διαδικασία.

Επίσης θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα και πρωτοβουλία για την αλλαγή του κοινωνικού στάτους του αγρότη και να ξαναγίνει ελκυστικό το αγροτικό επάγγελμα που σήμερα αποτελεί τροχοπέδη στην προσέλκυση νέων στο επάγγελμα αυτό. Στα παραπάνω καθίσταται αναγκαίος ο ρόλος του γεωτεχνικού ο οποίος θα πρέπει να σχεδιάσει τις παραπάνω δράσεις.

(γ) τη δυνατότητα ανάπτυξης του συνόλου της επικράτειας και ιδιαίτερα ορεινών και μειονεκτικών περιοχών κυρίως για εθνικούς λόγους αλλά και λόγους που αφορούν την αγορά κυρίως στη διαφοροποίηση των προϊόντων με αυξημένη προστιθέμενη αξία αλλά και τη διατήρηση του περιβάλλοντος τόσο του φυσικού όσο και του κοινωνικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος. Η ανάδειξη των περιοχών αυτών και των πλεονεκτημάτων για την οικονομία που θα επιφέρει η άσκηση αυτής της πολιτικής είναι έργο των γεωτεχνικών. Επίσης η ανάπτυξη του πρωτογενούς τομέα

(δ) δίνει τη δυνατότητα να συνδεθεί η πρωτογενής παραγωγή με τον τριτογενή τομέα της οικονομίας όπως ο τουρισμός και η ναυτιλία. Ιδίως ο τουρισμός έχει να ωφεληθεί πολλαπλά από την ανάπτυξη του πρωτογενή τομέα καθώς η διατροφική συμβολή στην ανάπτυξη του τουρισμού η προστασία του περιβάλλοντος και οι δραστηριότητες στην ύπαιθρο είναι προτεραιότητες τόσο της αγροτικής πολιτικής όσο και του σημερινού τουρίστα που

αναζητά εμπειρίες. Ρόλος μας είναι η σχεδίαση ενός στρατηγικού σχεδίου όσο και η εφαρμογή της πολιτικής αυτής σε Μικρο-οικονομικό επίπεδο.

4. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο ο ρόλος των Γεωτεχνικών, θα πρέπει να περιγραφεί τόσο σε όρους παρόντος όσο και σε όρους μέλλοντος σε όλους τους τομείς ιδιωτικός τομέας, δημόσιος εκπαίδευση και έρευνα και να διερευνηθεί σε ένα πλαίσιο στρατηγικής ανάπτυξης της Ελληνικής πρωτογενούς παραγωγής.

Για να δούμε όμως την κατάσταση η οποία υπάρχει τώρα

Δυστυχώς στο δημόσιο τομέα ο ρόλος του Γεωτεχνικού τόσα χρόνια είχε υποβαθμιστεί σε διεκπεραιωτικός μέσα σε ένα γραφειοκρατικό – ελεγκτικό σύστημα με σημαντικό περιορισμό του επιστημονικού και τεχνοκρατικού τους ρόλου. Γεγονότα τα οποία συντέλεσαν στην μείωση του ρόλου και της χρησιμότητας των Γεωτεχνικών υπηρεσιών καθώς πολλοί πολιτικοί θεώρησαν περιττές τις υπηρεσίες ή προσπάθησαν να υποκαταστήσουν το ρόλο τους μέσω άλλων ειδικοτήτων. Τόσο στον αγροτικό τομέα όσο και στους άλλους τομείς της πρωτογενούς παραγωγής. Τα πρόσφατα παραδείγματα συγχωνεύσεων οργανισμών με διαφορετικό αντικείμενο μεταξύ τους όσο και των καταργήσεων στρατηγικών για την οικονομία οργανισμών όπως το ΙΓΜΕ.

Η ίδια κατάσταση υπάρχει και στον ιδιωτικό τομέα όπου ο Γεωτεχνικός έχει σιγά σιγά χάσει δικαιώματα στο όνομα ενός κακώς εννοούμενου λαϊκισμού που ως αποτέλεσμα έχει την αύξηση του κόστους παραγωγής, την αύξηση της επικινδυνότητας του επαγγέλματος του αγρότη και την αδυναμία παραγωγής πολιτικής καθώς δεν υπάρχουν αξιόπιστα στοιχεία με αποτέλεσμα να μην υπάρχει αυτή τη στιγμή βάση για την ανάπτυξη πολιτικής και επιστημονική προσέγγιση. Χαρακτηριστικά παράδειγμα αυτής της πολιτικής είναι η διαδικασία αδειοδότησης των γεωτρήσεων, η προκήρυξη για τα αγρό-περιβαλλοντικά μέτρα η σύνταξη των σχεδίων βελτίωσης και του ΟΣΔΕ όπου και ο αγρότης έχει υψηλό κόστος και δεν γίνεται σωστή καταγραφή και δεν υπάρχουν πουθενά στοιχεία αξιόπιστα ώστε να χαραχθεί μια πολιτική.

Για την εκπαίδευση το τοπίο είναι ακόμη πιο ζοφερό καθώς η επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση των εργαζόμενων στον πρωτογενή τομέα δεν υπάρχει ουσιαστικά με λίγες χαμηλού επιπέδου επαγγελματικές σχολές (υπάρχουν και εξαιρέσεις όπως τα Ιωάννινα), με ένα ΔΗΜΗΤΡΑ που κανείς δεν ξέρει πως θα λειτουργήσει και εάν λειτουργήσει με ένα ΙΓΕ που κάνει μόνο σεμινάρια. Η ανυπαρξία επαγγελματικής εκπαίδευσης έχει συνέπειες τραγικές για την παραγωγικότητα του πρωτογενούς τομέα. Στη δε τριτοβάθμια εκπαίδευση η κατάσταση αντικατοπτρίζεται στις άδειες από φοιτητές σχολές των ΤΕΙ και στις χαμηλές βάσεις εισαγωγής των φοιτητών στα Πανεπιστήμια.

Στο πεδίο της Έρευνας η αλλαγή της δομής και φυσιογνωμίας του ΕΘΙΑΓΕ του ΕΚΕΘΑ του ΙΓΜΕ μείωσε την παραγωγικότητα των Ελλήνων ερευνητών σε πατέντες αυξάνοντας την παραγωγή παπερ με αποτέλεσμα να χαθεί σταδιακά η σημασία και συμβολή της έρευνας στην ανάπτυξη της αγροτικής παραγωγής. Επιπλέον οι διαφαινόμενες αλλαγές στη δομή των ερευνητικών ινστιτούτων χωρίς μελέτη και επιστημονική θεώρηση των ερευνητικών δομών θα επιδεινώσουν ακόμη περισσότερο την κατάσταση και θα χαθεί οριστικά το αναπτυξιακό έργο της έρευνας.

Τι γίνεται όμως τώρα πως αυτή η κατάσταση μπορεί να αντιστραφεί ιδίως κάτω από τις σημερινές δύσκολες συνθήκες. Και ποιος ο ρόλος μας σε αυτή την αναπτυξιακή προσπάθεια?

5. Για να το πούμε όμως αυτό είναι απαραίτητο να συμφωνήσουμε όλοι στο πλαίσιο ανάπτυξης της Ελληνικής πρωτογενούς παραγωγής και στη συνέχεια να δούμε το ρόλο μας

μέσα σε αυτή. Ένα πλαίσιο που μπορεί να περιγραφεί με βάση τους άξονες τους οποίους θέλουμε ως οικονομία να αναπτύξουμε. Διεθνώς υπάρχουν τρία μοντέλα ανάπτυξης της πρωτογενούς παραγωγής. Το πρώτο είναι το μοντέλο της παραγωγής προϊόντων χαμηλού κόστους (bulk) που ταιριάζει σε χώρες είτε χαμηλού κόστους εργασίας ή χώρες με καινοτομία και οικονομίες κλίμακας. Το δεύτερο είναι το μοντέλο διαφοροποίησης της παραγωγής όπου τα προϊόντα που παράγονται είναι διαφοροποιημένα με υψηλή προστιθέμενη αξία. Και το τρίτο είναι το μοντέλο παραγωγής προϊόντων μπουτίκ. Σε όλα τα μοντέλα ο ρόλος μας είναι σημαντικός και ανεβαίνει σε αναλογία με την κατάταξη που παρουσιάσαμε

Θεωρώ βέβαια πως το μοντέλο που μας ταιριάζει περισσότερο είναι το δεύτερο καθώς μας παρέχει τόσο τη μαζικότητα της παραγωγής όσο και την απαραίτητη διαφοροποίηση ώστε να έχουμε ένα ξεχωριστό βραντ ναμε στη διεθνή αγορά.

Ο πλούτος των φυσικών πόρων, η βιοποικιλότητα, η καταλληλότητα των εδαφοκλιματικών συνθηκών για την παραγωγή ευρέως φάσματος ποιοτικών γεωργικών και κτηνοτροφικών προϊόντων με έντονο εξαγωγικό χαρακτήρα, το ανθρώπινο δυναμικό και ο πολιτισμός που είναι ζυμωμένος με τον τόπο, αποτελούν το πολυτιμότερο αλλά αναξιοποίητο μέχρι σήμερα, κεφάλαιο της Ελλάδας.

Ποιο όμως είναι οι όροι και οι προϋποθέσεις εκμετάλλευσης του εθνικού αυτού πλούτου που θα την καθιστούν βιώσιμη και αιεφόρο?

Εδώ έχουμε να παίξουμε το ρόλο μας

- Ρόλος που μπορεί αρχικά να είναι συμβουλευτικός

Η ανάπτυξη ενός δικτύου γεωργικών συμβούλων που θα έχουν την αρμοδιότητα να συντονίζουν τις αγροτικές δραστηριότητες σε όλες τις μορφές τους στεκόμενοι δίπλα στον αγρότη αποτελεί στοιχείο για το μέλλον. Χωρίς επιστημονική καθοδήγηση δεν μπορεί να σταθεί κανείς στη διεθνή αγορά. Η λογική μείωσης του κόστους που ακολουθήθηκε μέχρι σήμερα πρόσθεσε περισσότερα προβλήματα στον αγρότη παρά τον βοήθησε. Ο επιστήμονας θα πρέπει να είναι δίπλα του στην απόφαση, στο σχεδιασμό και το πλάνο της παραγωγικής διαδικασίας, με ρόλο τόσο την λήψη των καταλλήλων αποφάσεων όσο και την προστασία του περιβάλλοντος, και την προσαρμογή στα διεθνή δεδομένα και πρότυπα με ταυτόχρονο σεβασμό στην προστασία της δημόσιας υγείας και του καταναλωτή. Σε όλα αυτά η διασφάλιση είναι έργο γεωτεχνικού

- Ρόλος που μπορεί να είναι εφαρμοστικός με την εποπτεία της παραγωγικής διαδικασίας, την εφαρμογή της καινοτομίας και την παραγωγή προϊόντων σε σεβασμό στο περιβάλλον και στον καταναλωτή. Η κτηνοτροφία η ολοκληρωμένη φυτοπροστασία, η πιστοποίηση προϊόντων και η ευθυγράμμιση σε σχέση με τα ευρωπαϊκά πρότυπα, η υλοτόμηση και η εξαγωγή μεταλλευμάτων είναι στοιχεία όπου η επιστημονική γνώση και επάρκεια είναι απαραίτητος παράγοντας ανάπτυξης. Επίσης ο ρόλος ο οποίος δεν έχει μέχρι σήμερα αναδειχτεί είναι αυτός στην εμπορία και στην διάθεση των προϊόντων όπου μόνο ο Γεωτεχνικός επιστήμονας μπορεί να χειριστεί τις λειτουργίες εμπορίας όπως η μετασυλλεκτική, η αποθήκευση κλπ.

- Ρόλος που μπορεί να είναι ερευνητικός σε επίπεδο μελετών είτε για την ανάπτυξη σε μικροοικονομικό επίπεδο των εκμεταλλεύσεων είτε για έργα (γεωλογικές μελέτες) είτε για υποδομές και χωροταξικές κατανομές όπου θα δημιουργήσουν ένα σταθερό παραγωγικό περιβάλλον.

- Ρόλος που μπορεί να είναι ερευνητικός με την έννοια της καινοτομίας και της εφαρμογής πατέντας και νέων καλλιεργειών στην Ελληνική παραγωγή. Όπου καινοτομία μπορεί να

αναφέρεται παντού σε όλες τις φάσεις της παραγωγικής διαδικασίας με ερευνητές προσανατολισμένους στην έρευνα για τη λύση των προβλημάτων που θα τους θέτουν οι γεωτεχνικές υπηρεσίες και οι αγροτικοί φορείς και όχι προσανατολισμένους αποκλειστικά στο κυνήγι των δημοσιεύσεων και της χρηματοδότησης. Στόχος η ανάπτυξη της τεχνολογίας και τεχνογνωσίας και την εφαρμογή της πολιτικής των συναρμόδιων Υπουργείων με σκοπό την προστασία και βελτίωση της εν γένει αγροτικής παραγωγής και του φυσικού περιβάλλοντος.

- Ρόλος φυσικά εκπαιδευτικός όπου θα μεταδοθούν δεξιότητες και γνώσεις στους ασχολούμενους με την πρωτογενή παραγωγή
Είναι λοιπόν στρατηγικής σημασίας η πλήρης εφαρμογή του Π.Δ. 344/2000 με την έκδοση εφαρμοστικών υπουργικών αποφάσεων που θα δίνουν τις δυνατότητες στους συναδέλφους γεωτεχνικούς να υποστηρίξουν τα παραπάνω .
- Χρειάζεται μια νέα δομή στο δημόσιο τομέα μακριά από γραφειοκρατικές διαδικασίες με τον ειδικό επιστήμονα δίπλα στην παραγωγική διαδικασία μακριά από λογιστικές λογικές. Οι διάφορες γεωτεχνικές υπηρεσίες (σε Δήμους – Περιφέρειες - Αποκεντρωμένες Διοικήσεις – Αποκεντρωμένες υπηρεσίες ΥΠΑΑΤ, όπως ΚΕΠΠΥΕΛ κλπ) του συρρικνούμενου δημόσιου τομέα θα πρέπει να ενοποιηθούν σε επίπεδο περιφερειακής ενότητας και να υπαχθούν στο ΥΠΑΑΤ, ώστε να μπορέσουν να διατηρήσουν περιφερειακά μια κρίσιμη μάζα επιστημόνων και να γίνουν πιο λειτουργικές, καθώς το γεωτεχνικό έργο παρουσιάζει εποχικότητα.
- Χρειάζεται μια νέα δομή στον ιδιωτικό τομέα όπου θα πρέπει να υπάρχει πιστοποίηση εκπαίδευση και ανάληψη ευθύνης από τον ειδικό επιστήμονα γεγονός που θα τον καταξιώσει στα μάτια της κοινωνίας και θα του δώσει τη θέση που του αξίζει.
Η εμπλοκή των ειδικών επιστημόνων δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται ως κόστος αλλά ως ευκαιρία για μεγάλωμα της πίτας. Η λογική που επικρατεί σήμερα μας απομονώνει από τις διεθνείς αγορές και κάνει μίζερη την αναπτυξιακή πολιτική της Ελλάδας Ένα παράδειγμα στον τομέα της γεωλογικής έρευνας που είναι και πολύ σημαντικό για εμάς καθώς το ΓΕΩΤΕΕ είναι ο βασικός σύμβουλος στο φόρουμ για την έρευνα και αξιοποίηση του μεταλλευτικού πλούτου με έμφαση στους υδρογονάνθρακες, με κλείσιμο στην Ελλάδα του ΙΓΜΕ όταν στις Η.Π.Α., η αντίστοιχη ομοσπονδιακή υπηρεσία απασχολεί πάνω από 10.000 διακεκριμένους επιστήμονες, τεχνικούς και προσωπικό, ενώ και οι υπόλοιπες χώρες της Ε.Ε διαθέτουν αυτόνομα οργανωμένα δημόσια γεωλογικά ερευνητικά ινστιτούτα. Τα ιδρύματα αυτά όχι μόνο δεν καταργούνται αλλά αντίθετα ενισχύονται, αφού η αξιοποίηση των φυσικών πόρων αποτελεί μοχλό ανάπτυξης και πηγή εσόδων για το ίδιο το κράτος και τους πολίτες του.

Ο εθνικός πλούτος είναι μια πολύ σπουδαία υπόθεση, η πρωτογενής παραγωγή παραμελημένη τόσα χρόνια αποτελεί την ελπίδα της Ελλάδας στις συνθήκες οικονομικής κρίσης που βιώνουμε σήμερα. Ας ελπίσουμε ότι η πολιτεία και οι οργανωμένοι φορείς της θα αξιοποιήσουν το ανθρώπινο δυναμικό και το συσσωρευμένο κεφάλαιο γνώσης και εμπειρίας για να επανεκινήσουμε την οικονομία. Θεωρούμε πως και μπορούμε και θα τα καταφέρουμε.

Σας ευχαριστώ

Εισήγηση του Προέδρου του Παρ/τος ΓΕΩΤ.Ε.Ε. Ηπείρου – Νήσων κ. Σπυρίδωνα Μπαλαμπέκου στο Συντονιστικό Συμβούλιο του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. στην Ηγουμενίτσα

«Οι νέες συνθήκες στον αγροτικό χώρο και ο ρόλος του γεωτεχνικού – ΔΩΔΩΝΗ Α.Ε. Παράγοντας Οικονομικής Ανάπτυξης της Ηπείρου – Προβλήματα – Ρόλος – Προοπτική»

Οι οικονομικές εξελίξεις που διαδραματίζονται με ταχύτατους ρυθμούς, και των οποίων όλοι μας είμαστε κοινωνοί και αποδέκτες, επηρεάζουν σε μεγάλο βαθμό την παραγωγική διαδικασία και ιδιαίτερα τον αγροτοδιατροφικό κλάδο.

Στην Ήπειρο τους τελευταίους μήνες έχει αναδειχθεί σε κομβικό ζήτημα το ιδιοκτησιακό καθεστώς της γαλακτοβιομηχανίας «ΔΩΔΩΝΗ». Είναι η συνεταιριστική βιομηχανία, η οποία στα 40 και πλέον χρόνια λειτουργίας της έχει στηρίξει την κτηνοτροφία, επηρεάζει, ίσως και καθορίζει σε μεγάλο βαθμό την τιμολογιακή πολιτική στο γάλα σε όλη την Ελλάδα, αποτελεί βασικό παράγοντα της οικονομικής ανάπτυξης της ευρύτερης περιοχής της Ηπείρου.

Η γαλακτοβιομηχανία από την ίδρυσή της μέχρι και σήμερα λειτουργεί υπό τη σκέπη της Αγροτικής Τράπεζας που διαθέτει την απόλυτη πλειοψηφία του μετοχικού της κεφαλαίου, (άνω του 67%) με το υπόλοιπο να κατέχουν οι Ενώσεις Αγροτικών Συνεταιρισμών της Ηπείρου,

Η «ΔΩΔΩΝΗ», παρότι είναι συνεχώς κερδοφόρα, περιλαμβάνεται στις εξωτραπεζικές δραστηριότητες, - μαζί με την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης και τη ΣΕΚΑΠ- από τις οποίες η Αγροτική Τράπεζα, σύμφωνα με τις επιταγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να απαλλαγεί. Ήδη έχει προσληφθεί σύμβουλος για την πώληση του πλειοψηφικού πακέτου των μετοχών και τους επόμενους μήνες σύμφωνα με τις δηλώσεις του Διοικητή της ΑΤΕ πρόκειται να ολοκληρωθεί η μεταβίβαση.

Το ζητούμενο για τους Ηπειρώτες, αλλά και γενικότερα για τον αγροτικό κόσμο, είναι πώς θα διασφαλιστεί τόσο η συνέχιση της σημερινής πορείας της γαλακτοβιομηχανίας, όσο και ο παρεμβατικός ρόλος της στον κλάδο της κτηνοτροφίας και ειδικότερα των γαλακτοκομικών προϊόντων.

Είναι φανερό ότι τα δεδομένα στον πρωτογενή τομέα αλλάζουν ραγδαία, σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο. Το περιβάλλον είναι εξόχως ανταγωνιστικό και σε αυτό καλείται να διαδραματίσει το δικό της ρόλο η «ΔΩΔΩΝΗ», διατηρώντας τα σημερινά ποιοτικά προϊόντα, με κυρίαρχη τη φέτα, αλλά και να αναπτύξει νέα και δίκτυο διανομής, από την επιτυχία των οποίων εξαρτάται και η ύπαρξή της.

Βρισκόμαστε λοιπόν μπροστά σε μια νέα κατάσταση, που είναι άγνωστο που θα οδηγήσει. Σήμερα δημιουργείται ένα ευρύ μέτωπο, φορέων, παραγωγών, εργαζομένων, που τάσσεται υπέρ της διατήρησης του συνεταιριστικού χαρακτήρα της γαλακτοβιομηχανίας. Και αυτό δεν είναι απόρροια μιας κρατικίστικης λογικής και νοοτροπίας. Αλλά αποτελεί το επιστέγασμα ενός εξαντλητικού δημιουργικού διαλόγου και προβληματισμού, σε συνδυασμό με την αξιολόγηση των πραγματικών δεδομένων. Μόνο μέσα από ένα συνεταιριστικό πλαίσιο και σχήμα στο οποίο το πρώτο λόγο θα έχουν παραγωγοί και τοπικοί φορείς θα διασφαλιστεί η συνέχιση της λειτουργίας της «ΔΩΔΩΝΗΣ» στη σημερινή της μορφή και δεν θα χρησιμοποιείται μελλοντικά μόνο για το όνομά της.

Σύμφωνα με τα σημερινά δεδομένα η ΑΤΕ προτίθεται να προχωρήσει σε πώληση των μετοχών της και δεν συζητά την απευθείας μεταβίβασή τους στις Ενώσεις Αγροτικών Συνεταιρισμών. Οι τελευταίοι από μόνοι τους αδυνατούν να σηκώσουν το βάρος μιας τόσο μεγάλης οικονομικής προσφοράς. Οπότε εν των πραγμάτων πρέπει να αναζητηθεί ένας άλλος φορέας, συνεταιριστικής αντίληψης και σύνθεσης, που θα έχει τις δυνατότητες να καταθέσει προσφορά στην ΑΤΕ για την αγορά των μετοχών της και ο οποίος, στη συνέχεια θα μπορεί να εγγυηθεί τη διατήρηση του σημερινού ρόλου της γαλακτοβιομηχανίας. Ήδη το τελευταίο διάστημα έχει αναληφθεί συντονιστική πρωτοβουλία από την Περιφέρεια Ηπείρου για τη διερεύνηση των δυνατοτήτων συγκρότησης ενός ευρέως Ηπειρωτικού μετώπου, στο οποίο θα μετέχουν ενώσεις, παραγωγοί, εργαζόμενοι, ιδιώτες κ.α., που μέσω ενός φορέα συνεταιριστικής μορφής να καταθέσει πρόταση αγοράς των μετοχών της ΑΤΕ. Εμείς ως Παράρτημα Ηπείρου - Νήσων του ΓΕΩΤΕΕ, στηρίζουμε και συμμετέχουμε ενεργά στο εγχείρημα αυτό, το οποίο χρειάζεται περαιτέρω διερεύνηση και απαιτεί την ενεργό συμμετοχή, αν είναι δυνατόν όλων των Ηπειρωτών και των γεωτεχνικών, που θεωρούμε ότι ο καθένας από τη θέση μας, πρέπει να συνδράμουμε και να ενισχύσουμε. Δεν είναι εύκολη υπόθεση, καθώς ακόμη και αν λυθεί το ζήτημα του Φορέα, εξακολουθούν να παραμένουν άγνωστες οι προθέσεις της Α.Τ.Ε. και κυρίως στο αν είναι διαθέσιμη να συζητήσει μια τέτοια πρόταση. Το δικό μας χρέος είναι να αγωνιστούμε για την διαφύλαξη της «ΔΩΔΩΝΗΣ» για αυτό που είναι σήμερα και όχι για αυτό που ορισμένοι, ενδεχομένως, επιθυμούν. Το δικό μας χρέος είναι να στηρίξουμε με κάθε πρόσφορο τρόπο τους πυλώνες ανάπτυξης του πρωτογενούς τομέα, είτε είναι η Ηπειρωτική γαλακτοβιομηχανία, είτε η Βιομηχανία Ζάχαρης, είτε οποιαδήποτε άλλη που έχει σημείο αναφοράς την ποιότητα και την ελληνική αγροτική παραγωγή. Είμαστε εδώ για να παράσχουμε κάθε βοήθεια που θα μας ζητηθεί, είμαστε έτοιμοι να αναλάβουμε πρωτοβουλίες και δράσεις προς το συμφέρον της Ελληνικής κοινωνίας και οικονομίας.